

Sygn. akt IX U 695/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale./.

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. L. (A. L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanego K. N. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) w R.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 kwietnia 2017 r. (...) Znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza iż ubezpieczony A. L. jako pracownik u płatnika składek K. N. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) w R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu

i wypadkowemu w okresie od 17.03.2016r do 31.03.2016r

Sędzia:

Sygn. akt IX U 695/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący A. L. jako pracownik u płatnika składek (...) K. N. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 17.03.2016r. do 31.03.2017r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

A. L. urodził się w dniu (...) Ubezpieczony jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przejściu na emeryturę nie pozostawał w zatrudnieniu do czasu zawarcia spornej umowy. Składając wnioskiem o przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, dołączył świadectwo pracy z dnia 07.04.2016r. stwierdzające, że w okresie od 17.03.2016r. do 31.03.2016r. był zatrudniony w (...) K. N. w charakterze pomocnika budowlanego. Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z płatnikiem składek oraz ubezpieczonym uznał, że powyższe zatrudnienie miało charakter fikcyjny, a umowa o pracę była pozorną czynnością prawną mającą na celu wykazanie przez ubezpieczonego zatrudnienia przypadającego po nabyciu prawa do emerytury.

Ubezpieczony A. L. nie jest spokrewniony z zainteresowanym K. N.. Nie znał go przed zawarciem umowy, natomiast znał jego ojca. Przyznał, że zatrudnienie u zainteresowanego podjął ze względu na to, że chciał spełnić jeden z warunków do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art. 110a ustawy o FUS. Zależało mu na znalezieniu pracy i przeliczeniu emerytury. Udał się do A. N.- ojca zainteresowanego i zapytał o możliwość zatrudnienia się firmie budowlanej jego syna. Okazało się, że istnieje taka możliwość, gdyż akurat potrzebuje pracownika do pomocy. W dniu 17.03.2016r strony podpisały umowę o pracę na czas określony od 17.03.2016r. do 31.10.2016r w wymiarze 1/2etatu. Miejscem pracy ubezpieczonego była Szkoła Izby Rzemieślniczej w R.. Firma zainteresowanego wykonywała tam prace przy adaptacji budynków gospodarczych poszpitalnych na warsztaty szkolne. Pracował tam razem z pracownikiem zainteresowanego S. P.. Praca ubezpieczonego polegała na wykonywaniu takich czynności jak pomoc przy przenoszeniu płyt kartonowo gipsowych, z których wykonywane były ściany wewnątrz pomieszczenia i sufit, szpachlowanie łączy płyt i po wyschnięciu szlifowanie tych spoin. Po wykonaniu tych prac na koniec dniówki zajmował się pracami porządkowymi. Prace te nie wymagały specjalnych kwalifikacji. Pracę wykonywał w godzinach od 7.00 do 11.00. Strony w umowie ustaliły minimalne wynagrodzenie proporcjonalne co czasu pracy w kwocie 925zł brutto. Od tego wynagrodzenia została odprowadzona składka do ZUS. Powołany w sprawie świadek S. P. potwierdził, fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w spornym okresie.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, zeznań zainteresowanego K. N., świadka S. P. oraz ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 7.11.2017r. minuty od 00:03:47 do 01:17:35).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonywujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu A. L. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia (...) K. N., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań ubezpieczonego, zainteresowanego oraz świadka, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowany szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia